

Ordonanță nr. 10/2004

din 22/01/2004

Versiune actualizata la data de 28/04/2010

privind falimentul instituțiilor de credit@

@Text actualizat la data de 28/04/2010. Actul include modificările din următoarele acte:

- Legea nr. 278/2004 publicată în MOF nr. 579 din 30/06/2004
- O.U.G. nr. 37/2010 publicată în MOF nr. 278 din 28/04/2010.

- Titlul actului a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 278/2004.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.9 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

TITLUL I**Procedura falimentului instituțiilor de credit@**

@Denumirea titlului I a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 278/2004.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. - (1) Procedura falimentului, reglementată prin prezenta ordonanță, se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.@

(2) Cooperativelor de credit li se aplică prevederile prezentei ordonanțe în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 278/2004.

Art. 2. - (1) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) administrator interimar - persoană fizică sau juridică desemnată de Banca Națională a României, iar, în cazul cooperativelor de credit, și comitetul de administrare specială desemnat de casa centrală a cooperativelor de credit, abilitate să ia măsuri conservatorii, în scopul prevenirii diminuării activului și a creșterii pasivului instituției de credit, de la momentul depunerii unei cereri de deschidere a procedurii falimentului și până la data numirii lichidatorului;@

b) Abrogat;@

c) Abrogat;@

d) Abrogat;@

e) Abrogat;@

f) instrumente financiare - valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb și acțiuni, opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, precum și opțiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii și instrumente financiare derivate pe mărfuri și orice alt instrument admis la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață;

g) piețe reglementate - reprezintă piața instrumentelor financiare reglementate și supravegheate și care: funcționează regulat, este caracterizată de faptul că reglementările emise sau supuse aprobării definesc condițiile de funcționare, de acces pe piață, condiții ce guvernează listarea instrumentelor financiare și condițiile ce trebuie îndeplinite de un instrument financiar înainte de a fi tranzacționat pe piață și respectă cerințele de raportare și transparență stabilite de reglementări în vederea asigurării protecției investitorilor;

h) insolvență - reprezintă acea stare a instituției de credit aflate în una dintre următoarele situații:

1. incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;

2. scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituției de credit;

3. retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, în conformitate cu prevederile legale, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unei instituții de credit;@

i) contract de compensare bilaterală - oricare dintre următoarele:

1. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituția de credit debitoare și orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau prin piețele la buna înțelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente sau viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul sau mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea; sau

2. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la pct. 1, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente sau viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) stingerea și/sau devansarea scadenței oricărei obligații de plată sau obligații de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligații care a fost stinsă sau a cărei scadență a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), așa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c).

(2) Termenii: instituție de credit, stat membru, stat membru de origine, stat membru gazdă, sucursală și autoritate competentă au înțelesul prevăzut în Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.@

@Litera a) de la alin. (1) a fost modificată prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 278/2004.

- Literalele b), c), d) și e) de la alin. (1) au fost abrogate prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 278/2004.

- Pct. 3 din litera h) de la alin. (1) a fost modificat prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 278/2004.
- Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 278/2004.

CAPITOLUL II

Participanții la procedura falimentului instituțiilor de credit@

@Denumirea capitolului II a fost modificată prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 278/2004.

Art. 3. - (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic și lichidatorul.

(2) Procedurile prevăzute de prezenta ordonanță, cu excepția recursului, sunt de competența exclusivă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul social al instituției de credit debitoare, astfel cum acesta figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de un judecător-sindic.

(3) Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art. 12 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, potrivit prezentei ordonanțe, sunt:

- a) emiterea hotărârii de deschidere a procedurii;
 - b) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditor, pentru deschiderea procedurii;
 - c) desemnarea, prin hotărâre, a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul activității sale și, dacă este cazul, înlocuirea sa;
 - d) judecarea acțiunilor introduse de lichidator ori de comitetul creditorilor pentru anularea unor constituiri de garanții sau a unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;
 - e) judecarea contestațiilor formulate de reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare sau de creditor împotriva măsurilor luate de lichidator;
 - f) luarea măsurilor care se impun din analiza rapoartelor prezentate de lichidator și soluționarea obiecțiilor la acestea;
 - g) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;
 - h) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;
 - i) aprobarea modalității de lichidare și a tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;
 - j) stabilirea răspunderii civile a organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuție de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență;
 - k) emiterea hotărârii de închidere a procedurii.
- (5) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 278/2004.

Art. 4. - (1) Pentru hotărârile date de judecătorul-sindic în baza prevederilor art. 3, curtea de apel va fi instanța de recurs.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută în condițiile art. 86-94 din Codul de procedură civilă, în cazul Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar și al lichidatorului, și prin publicitate în două ziare de circulație națională, în cazul celorlalte părți. Atunci când Banca Națională a României a făcut cererea pentru declanșarea procedurii, aceasta va fi citată în condițiile art. 86-94 din Codul de procedură civilă.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs. Instanța de recurs va putea suspenda următoarele hotărâri:

- a) hotărârea de respingere a contestației instituției de credit debitoare, făcută în condițiile art. 16 alin. (2);
- b) hotărârea prin care se soluționează obiecțiunile la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare, în condițiile art. 26 alin. (2).@

(4) Recursul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii. Recursul primește termen de judecată în 48 de ore de la înregistrarea acestuia și se judecă în regim de urgență. Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanța de recurs.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 10 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (4) a fost introdus prin art. unic, pct. 1 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 5. - Potrivit prezentei ordonanțe, principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizată să funcționeze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea cont tip instituție de credit în faliment, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip instituție de credit în faliment vor fi virate la ordinul lichidatorului sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României denumirea băncii comerciale și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, aplicarea sigiliilor la deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.@

c) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport inițial amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic spre aprobare, în termen de cel mult 30 de zile de la deschiderea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere irevocabilă;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicat de Banca Națională a României, cât și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

g) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale, sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

h) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

i) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor de garanții sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar, derulate conform prevederilor legale;
2. operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare o depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;
3. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în aceasta de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;
4. acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 180 de zile

anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

5. constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

6. plăți anticipate ale datoriilor efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

7. acte încheiate cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare, în anul anterior deschiderii procedurii; persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) examinarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea; nu sunt supuse examinării creanțele bugetare, în cazul cărora se vor observa dispozițiile legale speciale;

k) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și conservarea și administrarea averii instituției de credit debitoare, inclusiv cheltuielile personalului angajat în conformitate cu lit. d), plata efectuată anterior definitivării tabelului creditorilor, cu excepția remunerației cuvenite lichidatorului și persoanelor angajate de acesta;

l) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

m) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de aceasta înainte de deschiderea procedurii;

n) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare - ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditori, prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opțiune. Pentru tranzacțiile prevăzute la prezentul punct, lichidatorul poate să perceapă de la instituția de credit achizițoare o primă negociată, în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operațiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizițoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 7-a [Falimentul](#) a cap. III din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare;@

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

o) convocarea primei ședințe a adunării creditorilor și stabilirea programului ședințelor comitetului creditorilor, ori de câte ori se consideră necesar, și prezidarea ședințelor;

p) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor sale, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic spre aprobare; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuție între creditori, la cheltuielile efectuate;

q) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească situațiile financiare anuale și să le depună la organele și la termenele prevăzute de lege;

r) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta, în conformitate cu atribuțiile conferite prin prezenta ordonanță;

s) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 11 din Legea nr. 278/2004.

- Lit. b) a fost modificată prin art. unic, pct. 2 din O.U.G. nr. 37/2010.

- Pct. 2 al lit. n) a fost modificat prin art. unic, pct. 3 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 6. - (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere și punctul de vedere al Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară, privitor la orice aspecte de natură bancară. Banca Națională a României poate transmite judecătorului-sindic și lichidatorului, pe tot parcursul procedurii falimentului, punctul său de vedere sau informațiile pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar.@

(2) Abrogat.@

(3) Comitetul creditorilor poate introduce acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial făcute de instituția de credit debitoare în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de lichidator.

(4) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor numește un reprezentant, care va acționa în numele ei până la închiderea procedurii.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 12 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (1) a fost modificat prin art. unic, pct. 4 din O.U.G. nr. 37/2010.

- Alin. (2) a fost abrogat prin art. unic, pct. 5 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 7. - (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul și stabilește atribuțiile acestuia. Prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, aprobată prin Legea nr. 505/2002, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar va putea fi desemnat lichidator.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile și atribuțiile adunării generale, ale consiliului de administrație și ale conducerii executive a instituției de credit încetează deplin drept.

(3) Judecătorul-sindic va stabili prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului cuantumul remunerației lichidatorului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 13 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (3) a fost modificat prin art. unic, pct. 6 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 8. - (1) Reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare și comitetul creditorilor pot face contestație împotriva măsurilor luate de lichidator.

(2) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea rapoartelor prevăzute la art. 5 lit. c) și p).

(3) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului și a lichidatorului, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita și Banca Națională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 14 din Legea nr. 278/2004.

Art. 9. - (1) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul, prin încheiere dată în Camera de consiliu.

(2) Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator vor înceta atribuțiile celui numit anterior. Lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 15 din Legea nr. 278/2004.

Art. 10. - Abrogat.@

@Articolul a fost abrogat prin art. unic pct. 16 din Legea nr. 278/2004.

CAPITOLUL III Procedura

SECȚIUNEA 1 Deschiderea procedurii. Efectele deschiderii procedurii

Art. 11. - (1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.

(2) Cererea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia va fi însoțită de aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României.@

(3) Banca Națională a României poate respinge solicitarea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia atunci când apreciază că aceasta nu se află în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 1 sau/și 2. În acest caz, Banca Națională a României poate decide instituirea administrării speciale, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile legale pentru instituirea acestei proceduri.@

(4) Hotărârea Băncii Naționale a României de aprobare sau de respingere a solicitării va fi motivată și poate fi contestată în instanță potrivit legii.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 17 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (2), (3) și (4) au fost introduse prin art. unic, pct. 7 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 12. - (1) Instituția de credit debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 1 sau/și 2, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentei ordonanțe, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvență.

(2) În prealabil, instituția de credit debitoare este obligată să solicite Băncii Naționale a României, în termen de maximum 10 zile de la data la care a intervenit starea de insolvență, aprobarea prealabilă pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului.

(3) Banca Națională a României se pronunță asupra solicitării în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.

(4) În termen de maximum 10 zile de la data primirii aprobării prealabile de la Banca Națională a României pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului, instituția de credit debitoare este obligată să adreseze tribunalului cererea pentru a fi supusă prevederilor prezentei ordonanțe.

(5) Prevederile paragrafului 1 ¹ Cererea debitorului² al secțiunii 1 din cap. III ³ Procedura⁴ din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător instituției de credit debitoare. În cazul în care Banca Națională a României respinge solicitarea instituției de credit debitoare nu vor fi aplicabile prevederile art. 143 alin. 1 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic, pct. 8 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 13. - (1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanță pe o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul celorlalte instituții de credit.

(2) Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada aprobării prealabile de către Banca Națională a României a introducerii cererii de deschidere a procedurii falimentului. Banca Națională a României se pronunță asupra solicitării creditorului în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic, pct. 9 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 15. - (1) În urma înregistrării cererii, introdusă conform art. 12, 13 și 14, judecătorul-sindic va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole.

(2) Banca Națională a României va desemna un administrator interimar și îi va stabili remunerația la data depunerii cererii sale sau la data primirii notificării menționate la alin. (1). Dacă instituția de credit se află în procedura de administrare specială la acea dată, atribuțiile administratorului interimar vor fi exercitate de persoana care a fost administrator special sau de membrii comitetului de administrare specială, după caz, în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Cheltuielile legate de administrarea interimară se suportă de către instituția de credit debitoare. Administratorul interimar poate fi revocat de Banca Națională a României.

(4) Dacă instituția de credit nu s-a aflat în administrare specială, atribuțiile consiliului de administrație al instituției de credit debitoare se suspendă deplin drept la data numirii administratorului interimar până la expirarea mandatului acestuia. Consiliul de administrație poate contesta cererea introdusă, conform art. 13 și 14, și pe durata suspendării sale.

(5) Administratorul interimar nu poate lua decât acele măsuri care sunt necesare pentru a împiedica diminuarea activului și sporirea pasivului.

(6) De la data depunerii cererii de către un creditor sau de către instituția de credit debitoare, în condițiile art. 12 și 13, și a numirii administratorului interimar, autorizația instituției de credit se consideră acordată numai pentru luarea măsurilor conservatorii și pentru derularea operațiunilor curente. Administratorul interimar nu va putea accepta noi depozite și nu va putea acorda noi credite. Contractele în curs se vor executa conform termenilor acestora ori potrivit acordului părților.

(7) În cazul unei instituții de credit aflate în situația prevăzută la alin. (4), conducerea executivă a acesteia este subordonată administratorului interimar. În cazul în care președintele consiliului de administrație este și președintele instituției de credit, acesta păstrează funcția de președinte și după suspendarea consiliului de administrație, în condițiile alin. (4), până la expirarea mandatului administratorului interimar.

(8) La data numirii lichidatorului, atribuțiile administratorului interimar încetează deplin drept.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 19 din Legea nr. 278/2004.

Art. 16. - (1) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea și, în situația în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de insolvență în cazul cererilor introduse de părțile prevăzute la art. 13 și 14, va emite hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului.

(2) Contestația împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(3) Judecătorul-sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile de la înregistrarea contestației.

(4) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta de îndată persoanelor prevăzute la art. 12 și 13, lichidatorului, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea mențiunii instituției de credit în faliment. Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională.

(5) În situația în care instituția de credit are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective despre deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituției de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunțării acesteia, prin fax, e-mail sau prin telefon. Banca Națională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăților din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituției de credit debitoare deschise în evidențele sale. Disponibilitățile vor fi transferate în conturile tip instituție de credit în faliment, deschise la o bancă comercială, conform art. 5.

(7) De la data deschiderii procedurii toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea prevăzută la alin. (4).@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 20 din Legea nr. 278/2004.

Art. 17. - (1) De la data deschiderii procedurii falimentului se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale, dacă legea nu prevede altfel.@

(2) Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin. (1). Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

(3) Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe sunt scutite de taxe de timbru.

(4) Data deschiderii procedurii falimentului reprezintă data la care depozitele devin indisponibile, definite astfel în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.@

(5) În afara cazurilor prevăzute de lege sau a celor autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de instituția de credit debitoare, ulterior deschiderii procedurii falimentului, sunt nule.@

(6) Abrogat.@

@Alineatele (1), (4) și (5) au fost modificate prin art. unic pct. 21 din Legea nr. 278/2004.

- Alineatul (6) a fost abrogat prin art. unic pct. 22 din Legea nr. 278/2004.

Art. 18. - Nici o dobândă, penalitate de orice fel ori cheltuielă nu va putea fi adăugată creanțelor asupra instituției de credit debitoare de la data deschiderii procedurii falimentului.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 23 din Legea nr. 278/2004.

Art. 19. - (1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art. 16 alin. (1), este interzis, sub sancțiunea nulității, persoanelor care au deținut funcții de conducere, precum și acționarilor semnificativi ai instituției de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile sau, după caz, părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare.@

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv a părților sociale, potrivit prevederilor alin. (1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 24 din Legea nr. 278/2004.

Art. 20. - Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 25 din Legea nr. 278/2004.

SECȚIUNEA a 2-a@

Planul de reorganizare. Reorganizarea instituțiilor de credit

Art. 21-25. - Abrogate.@

@Secțiunea a 2-a cuprinzând art. 21-25, a fost abrogată prin art. unic pct. 26 din Legea nr. 278/2004.

SECȚIUNEA a 3-a

Falimentul instituțiilor de credit debitoare. Tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive

Art. 26. - (1) Prevederile cap. III secțiunea a 7-a Falimentul din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 123.@

(2) Remunerația lichidatorului va fi plătită trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor prevăzute la art. 5 lit. c) și p) privind fondurile obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și a calculului privind onorariul convenit și după aprobarea acestuia de către judecătorul-sindic. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuție. Planul de distribuție va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. Câte o copie după raport și după planul de distribuție vor fi afișate la ușa tribunalului. Oricare dintre creditorii poate formula obiecțiuni la raportul lichidatorului, la plan și la remunerația de plată, în termen de 10 zile de la afișarea raportului. În astfel de situații, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul și cu creditorii, în termen de 10 zile de la notificarea de către creditorii, o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate obiecțiunile.

(3) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 27 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (1) a fost modificat prin art. unic, pct. 10 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 27. - După darea hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, lichidatorul întocmește raportul prevăzut la art. 10 lit. c), care trebuie să includă, între altele, și propuneri privind modalitatea de lichidare prevăzută la art. 10 lit. k) pct. 1.

Art. 28. - După aprobarea de către judecătorul-sindic a modalității de lichidare prevăzute la art. 5 lit. n) pct. 1, lichidatorul organizează imediat, în situația în care modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive; în acest scop, lichidatorul organizează o ședință de informare cu toate instituțiile de credit considerate eligibile pe baza evaluării prealabile a Băncii Naționale a României care va avea în vedere efectele tranzacției asupra situației financiare a instituției de credit achizițoare și a capacității sale de a se conforma cerințelor prudențiale, în vederea prezentării condițiilor și termenilor negocierii. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit aflată în stare de faliment ce urmează a face obiectul negocierii.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic, pct. 11 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 29. - În funcție de interesul manifestat de instituțiile de credit participante la ședință, lichidatorul redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

- a) categoriile de active și pasive ce urmează a face obiectul tranzacției și volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate și exigibilitate;
- b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;
- c) prima ce poate fi stabilită de către lichidator și care va fi plătită de instituțiile de credit ofertante și care se stabilește în funcție de mai multe elemente, între care calitatea activelor și pasivelor, celeritatea operațiunii;
- d) termenul de înaintare către lichidator a ofertelor instituțiilor de credit respective.

Art. 30. - Lichidatorul transmite, în regim de confidențialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive instituțiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la ședința de informare și care și-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacție.

Art. 31. - În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituțiile de credit ofertante transmit lichidatorului, în plic închis, ofertele privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active și asumare de pasive.

Art. 32. - În cel mai scurt timp, lichidatorul analizează ofertele primite și alege, pe principiul costului minim presupus și cu aprobarea Băncii Naționale a României care va avea în vedere și criteriul prevăzut la art. 28, oferta instituției/instituțiilor de credit ofertante cu care urmează să se încheie convenția de cumpărare de active și asumare de pasive. @

@Articolul a fost modificat prin art. unic, pct. 12 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 33. - În funcție de calitatea activelor instituției de credit aflate în stare de faliment, instituțiile de credit achizitoare pot să își asume diferențiat, conform legii, pasivele, respectiv numai depozitele garantate ori depozitele în totalitate, atât garantate, cât și negarantate, ajungându-se până la preluarea în întregime a instituției de credit declarate în stare de faliment.

Art. 34. - În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă ori ofertele primite nu se încadrează în cerințele de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții sau dacă judecătorul-sindic nu aprobă tranzacția, lichidarea urmează a se efectua prin celelalte metode prevăzute în prezenta ordonanță, iar lichidatorul, altul decât Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, va comunica de îndată despre aceasta Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, care va trece neîntârziat la plata compensațiilor, în conformitate cu prevederile legii. @

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 29 din Legea nr. 278/2004.

Art. 35. - În situația în care tranzacția privind cumpărarea de active și asumarea de pasive este aprobată de către judecătorul-sindic, acesta va stabili și remunerația lichidatorului. @

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 30 din Legea nr. 278/2004.

Art. 36. - Abrogat. @

@Articolul a fost abrogat prin art. unic, pct. 13 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 37. - (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

a) taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestora, precum și plata remunerației lichidatorului și a persoanelor angajate de acesta; @

b) creanțele creditorilor garanți, cuprinzând tot capitalul, dobânzile și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile. @
 (2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri vor fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea pentru diferență creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor prevăzute la art. 38. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii instituției de credit debitoare. @

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuție de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesar pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuiri.

@Literalele b) și c) de la alin. (1) au fost modificate prin art. unic pct. 32 din Legea nr. 278/2004.

- Alineatul (2) a fost modificat prin art. unic pct. 33 din Legea nr. 278/2004.

Art. 38. - Creanțele vor fi plătite în lei, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum și plata remunerației persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv a lichidatorului; @

2. creanțele rezultate din depozitele garantate, inclusiv cele ale Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar rezultate din plata compensațiilor către deponenții garanți, precum și creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii; @

3. creanțele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii; @

4. creanțele bugetare, creanțele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, altele decât cele menționate la pct. 2, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit; @

5. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientelă, din operațiuni cu titluri, din alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum și alte creanțe chirografare;

6. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință: a) creditelor acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social; b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

7. creanțele acționarilor instituției de credit în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calității lor, în conformitate cu prevederile legale și statutare.

@Pct. 1 a fost modificat prin art. unic pct. 34 din Legea nr. 278/2004.

- Pct. 2, 3 și 4 au fost modificate prin art. unic, pct. 14 din O.U.G. nr. 37/2010.

CAPITOLUL IV

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență

Art. 39. - (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit ajunse în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere, cenzori, auditori financiari, personalul de execuție și/sau cu atribuții de control, care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență prin una dintre următoarele fapte: @

a) au folosit bunurile sau creditele instituției în folosul propriu;
 b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea instituției de credit;
 c) au dispus în interesul personal continuarea unei activități care ducea în mod vădit instituția de credit la încetarea de plăți;
 d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;
 e) au returnat sau au ascuns o parte din activul instituției de credit ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
 f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura instituției de credit fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
 g) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum și cu nerespectarea normelor interne în vigoare;
 h) în luna precedentă deschiderii procedurii au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor în dauna celorlalți creditori;
 i) au întocmit situații financiare, alte situații contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;
 j) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat și nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune.

@Partea introductivă de la alin. (1) a fost modificată prin art. unic pct. 35 din Legea nr. 278/2004.

Art. 40. - Sumele plătite potrivit art. 39 alin. (1) vor intra în averea instituției de credit debitoare și vor fi destinate plății datoriilor.

Art. 41. - În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 39 alin. (1), judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de un acționar sau de oricare dintre creditori, de Banca Națională a României ori se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 36 din Legea nr. 278/2004.

Art. 42. - Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (1) se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor în care legea specială dispune altfel.

Art. 43. - (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și când fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidator la Trezoreria Statutului, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau prin presă, în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor părților implicate.@

(2) După intrarea în faliment a instituției de credit debitoare, lichidatorul va depune spre păstrare la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București documentele instituției de credit debitoare, arhivate conform Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul va depune la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București restul de documente ale instituției de credit debitoare.

@Alin. (1) a fost modificat prin art. unic, pct. 15 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 44. - În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic va putea pronunța o sentință de închidere a procedurii, dacă se constată că nu există active în averea instituției de credit debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele creditoare.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 38 din Legea nr. 278/2004.

Art. 45. - Abrogat.@

@Articolul a fost abrogat prin art. unic pct. 39 din Legea nr. 278/2004.

TITLUL II

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit

CAPITOLUL I@ Domeniul de aplicare

Art. 46. - Abrogat.@

@Capitolul I cuprinzând art. 46, a fost abrogat prin art. unic, pct. 40 din Legea nr. 278/2004.

CAPITOLUL II Procedura falimentului instituțiilor de credit, persoane juridice române, și a sucursalelor acestora stabilite în alte state membre@

@Denumirea capitolului II a fost modificată prin art. unic pct. 41 din Legea nr. 278/2004.

SECȚIUNEA 1 Competența și legea aplicabilă

Art. 47. - (1) Tribunalul competent conform art. 3 alin. (2) este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 42 din Legea nr. 278/2004.

Art. 48. - (1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

- bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de instituția de credit după deschiderea procedurii;
- atribuțiile instituției de credit și ale lichidatorului;
- condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;
- efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;
- efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditori, cu excepția proceselor aflate pe rolul

instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);

- f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;
- g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;
- h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;
- i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;
- j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;
- k) cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;
- l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor. @

(2) Fac excepție de la dispozițiile alin. (1):

- a) actele juridice, drepturile și procedurile prevăzute la art. 37-40, 42, 43 și 45-47 din Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, caz în care se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile legii respective;
- b) exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra unor instrumente financiare a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru, care va fi guvernată de legea statului membru respectiv;
- c) contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată, care vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile lit. b); @
- d) compensarea contractuală, caz în care se aplică legea care guvernează contractele respective.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 43 din Legea nr. 278/2004.

- Litera c) de la alin. (2) a fost modificată prin art. unic pct. 44 din Legea nr. 278/2004.

SECȚIUNEA a 2-a

Publicarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului și desemnarea lichidatorilor @

@Denumirea secțiunii a 2-a a fost modificată prin art. unic pct. 45 din Legea nr. 278/2004.

Art. 49. - (1) Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă. @

(2) Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul și temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze clar termenul de introducere a recursului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum și adresa instanței competente.

(3) Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicității prevăzute la alin. (1) și produce efecte depline asupra creditorilor. @

@Alineatele (1) și (3) au fost modificate prin art. unic pct. 46 din Legea nr. 278/2004.

Art. 50. - (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului față de o instituție de credit. @

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea ori de câte ori aceasta este obligatorie, conform legii statului membru respectiv. @

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

@Alineatele (1) și (2) au fost modificate prin art. unic pct. 47 din Legea nr. 278/2004.

Art. 51. - (1) Lichidatorul desemnat conform legii va putea acționa fără altă formalitate, pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultățile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competențelor sale lichidatorul va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul nu poate utiliza forța și nu poate soluționa litigii sau dispute. @

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 48 din Legea nr. 278/2004.

Art. 52. - (1) Persoana care execută o obligație într-un stat în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 49 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și drepturile creditorilor

Art. 53. - (1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre. @

(2) Informarea sub forma unei notificări scrise trebuie să se refere, în special, la termenele limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite garanții reale sunt sau nu sunt supuse verificării.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 49 din Legea nr. 278/2004.

Art. 54. - (1) Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, au dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele lor asupra instituției de credit, care vor fi adresate lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acelui stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: "Declarație de creanțe" sau, după caz, "Observații privind creanțele".

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea

aceiași rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegiile, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt creanțele garantate astfel.

(4) La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a "Declarației de creanțe" sau, după caz, a "Observațiilor privind creanțele" și a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit debitoare.

CAPITOLUL III

Măsurile de reorganizare și procedura falimentului aplicabilă sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre@

@Denumirea capitolului III a fost modificată prin art. unic pct. 50 din Legea nr. 278/2004.

Art. 55. - (1) Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituție de credit, inclusiv în sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica în conformitate cu dispozițiile art. 48 alin. (1). Dispozițiile art. 48 alin. (2) se vor aplica și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.

(2) Autoritățile administrative sau judiciare sunt autoritățile stabilite conform legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.@

(3) Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți.@

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare, cu scopul de a valorifica activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară.@

@Alineatele (2)-(4) au fost introduse prin art. unic pct. 51 din Legea nr. 278/2004.

Art. 56. - (1) Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru, care desfășoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația statului membru respectiv.@

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se va aplica în conformitate cu legislația statului membru de origine și ținând seama de prevederile art. 48.@

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Națională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment.

(4) Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul va comunica oficiului registrului comerțului la care sucursala instituției de credit respectivă este înregistrată decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. De asemenea, comunicarea va fi transmisă de autoritățile menționate la două zile de circulație națională din România, în vederea publicării.@

(4¹) Prin administrator se înțelege persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.@

(4²) Lichidator este persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare.@

(5) Persoanele împuternicite să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine vor putea acționa, fără altă formalitate, pe teritoriul României în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțite de o traducere în limba română.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (5) vor putea exercita pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(7) În exercitarea competențelor sale pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (5) vor respecta legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai instituției de credit străine. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

@Alineatele (1), (2) și (4) au fost modificate prin art. unic pct. 52 din Legea nr. 278/2004.

- Alineatele (4¹) și (4²) au fost introduse prin art. unic pct. 53 din Legea nr. 278/2004.

TITLUL III Dispoziții generale

CAPITOLUL I Alte dispoziții

Art. 57. - (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.@

(2) Banca Națională a României va informa fără întârziere autoritățile competente din statele membre gazdă asupra măsurilor de reorganizare sau asupra hotărârii de deschidere a procedurii lichidării, luată într-un stat nemembru cu privire la o instituție de credit și la sucursala acesteia din România, atunci când instituția de credit are sediul în alt stat decât un stat membru și are deschise sucursale și pe teritoriul altor state membre.

(3) Informarea va fi făcută imediat după ce Banca Națională a României a retras autorizația de funcționare a sucursalei ca urmare a deschiderii procedurii de lichidare sau de îndată ce a luat cunoștință despre luarea măsurilor de reorganizare cu privire la sucursală. În comunicare se va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.@

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 54 din Legea nr. 278/2004.

- Alin. (1) a fost modificat prin art. unic, pct. 16 din O.U.G. nr. 37/2010.

Art. 58. - Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori consultare prevăzute în

prezenta ordonanță au obligația de a păstra secretul profesional în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (7) și ale art. 55 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, și cu dispozițiile cuprinse în cap. VIII din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.

Art. 59. - În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituțiile de credit vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidatorul Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Națională a României.

Art. 60. - Abrogat. @

@Articolul a fost abrogat prin art. unic pct. 55 din Legea nr. 278/2004.

Art. 61. - (1) Orice contract de compensare bilaterală, astfel cum este prevăzut la art. 2 lit. i), încheiat de instituția de credit debitoare este valabil și poate fi executat și/sau este opozabil acesteia, debitorului sau oricărui garant al acestuia, conform condițiilor rezultând din înțelegerea părților, și nu va putea fi suspendat, anulat ori limitat în orice alt mod printr-un act al organelor care aplică procedura reorganizării judiciare și a falimentului.

(2) Singura obligație care poate fi datorată, respectiv pretinsă a fi executată în contul averii instituției de credit debitoare, în baza unui contract de compensare bilaterală, este aceea de a executa, respectiv de a pretinde să fie executată, obligația netă rezultată din compensarea realizată în baza contractului de compensare, obligație care poate consta în plata unei sume nete și/sau în executarea unei obligații de a face.

(3) Nici o atribuție conferită prin prezenta ordonanță organelor care aplică procedura nu va avea ca efect înlăturarea aplicării contractului de compensare bilaterală prin stingerea și/sau devansarea scadenței, în baza contractului, a obligațiilor de plată sau obligațiilor de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute la art. 2 lit. i) pct. 1 și 2, aceste atribuții putând fi exercitate numai asupra sumei nete care rezultă din aplicarea contractului de compensare bilaterală.

(4) În sensul prezentului articol, un contract de compensare bilaterală și toate contractele care fac obiectul acestuia vor fi considerate un singur contract și, în acest sens, cu excepția cazurilor în care se dovedește intenția frauduloasă a părților, organele care aplică procedura nu vor putea împiedica, cere anularea ori decide desfacerea, după caz, a operațiunilor cu instrumente financiare derivate, realizate în baza contractelor care fac obiectul unui contract de compensare bilaterală, pe motiv că aceste operațiuni instituie un tratament preferențial în favoarea unor creditori în perioada de 180 de zile anterioară datei deschiderii procedurii.

(5) Nici o procedură de urgență nu poate fi utilizată pentru a limita, a întârzia sau a suspenda executarea unui contract de compensare bilaterală potrivit prezentului articol. @

@Alineatul (5) a fost modificat prin art. unic pct. 56 din Legea nr. 278/2004.

CAPITOLUL II Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 62. - În actele normative în vigoare, sintagma procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit se înlocuiește cu sintagma procedura falimentului instituțiilor de credit, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe. @

@Articolul a fost modificat prin art. unic pct. 57 din Legea nr. 278/2004.

Art. 63. - (1) Prevederile prezentei ordonanțe vor intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor titlului II și a prevederilor art. 57 alin. (2) și (3), care vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. @

(2) România va informa, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Comisia Europeană cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor exceptate.

@Alineatul (1) a fost modificat prin art. unic pct. 58 din Legea nr. 278/2004.

Art. 64. - Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică numai procedurilor deschise după data intrării în vigoare a acesteia, cu excepția prevederilor art. 43 alin. (2), care se aplică și procedurilor aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 64¹. - Articolul 82³ din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

"Art. 82³. - În cazul în care Banca Națională a României constată că redresarea financiară a instituției de credit nu este posibilă, aceasta hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului." @

@Articolul a fost introdus prin art. unic pct. 59 din Legea nr. 278/2004.

Art. 65. - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 ianuarie 2004.

Nr. 10.